

Forfatter: Larsen, Thøger

Titel: Det grønne Foraar

Citation: Larsen, Thøger: "Det grønne Foraar", i Larsen, Thøger: *Fire digtsamlinger 1904-1912*, udg. af Lotte Thyrring Andersen, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1995, s. 22. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-larsenthfiredigt-shoot-workid56587/facsimile.pdf> (tilgået 07. maj 2021)

Anvendt udgave: Fire digtsamlinger 1904-1912

»Og nu galer den gråe.
Hvor er min Gravsens Hule?»

Paa Panden perler det Angstens Sved,
det lytter til Jorden:

»Og nu galer Hanen den røde
for Ilden under de døde.

»Ak – hist galer Hanen den blaa
blandt Himlens Stjerner smaa«.

Nu skal det skyride sig ned i Graven.
Det stenter af Sted, forrevet, forgrædt,
med Stenkast-Hop fra Plet til Plet;

thi snart galer Hanen den hvide
for Dugning i Østerlide.

Det grønne Foraar

Det grønne Foraar
med Sol i Sinde
er kommet til os
for Søndenvinde.

Af Engen aander
en Vellugt vide
i Blomsterdrifternes
Ungdomstide.

Den Muld, som Vaaren
nu atter arver,
er skjult af glade,
kokette Farver.

Om fine Blomster
letsindigt svinger
sig Sommerfugle
paa fine Vinger.

Mit Hjerte hilser
det forårs-skære
med Ja og Amen
og »Løvet være!» --

Paa grønne Agre
din Fod skal træde,
du friske, fagre,
min Hjertensglæde! --

Jeg drømte

Jeg drømte, at jeg og min Hjertenskær
skulde fare til fjerne Lande,
hvor Solen var større, og Vaaren
bar rigere Løv om sin Pande.

Jeg drømte, at jeg og min Hjertenskær
skulde fare fra Hjemmets Stængsel,
og vi skulde Frihed finde
for al vor evige Længsel.

Saa sejlede jeg og min Hjertenskær
gennem Drømmens Nætter og Dage --
og vi skulde sammen bygge
og aldrig længes tilbage.

Vore gamle Guder som Klipper stod,
vilde stænge for Stavn og Færden --